

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 512
Din data de 17.09.2014

Dosar nr.: 285/2013

Petiția nr.: 1828/15.03.2013

Petent: I. E.

Reclamat: Ministerul Tineretului și Sportului

Obiect: acordarea discriminatorie a indemnizației de merit pentru foștii sportivi, care au avut rezultate deosebite în activitate.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. I. E. ,București

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Tineretului și Sportului, București, str.Vasile Conta, nr.16, sector.2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează CNCD cu privire la faptul că, deși îndeplinește condițiile de acordare a indemnizației de merit, conform Legii nr. 118/2002, aceasta nu primește această indemnizație. Aceasta face comparație cu alți foști sportivi de elită(foști sportivi cu rezultate deosebite în sport), care sunt în situație similară cu a petentei și care primesc indemnizație de merit.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin intermediul citației cu nr. 1828/22.04.2013 a fost citată petenta pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 13.05.2013, la sediul CNCD. La termen, petenta nu s-a prezentat .

3.3. Prin intermediul citației cu nr. 2902/22.04.2013 a fost citată reclamata pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 13.05.2013, la sediul CNCD. La termen, reclamata nu s-a prezentat.

3.4. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

4.1. Susținerea petentei

4.1.1. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. 1828/15.03.2014, petenta susține că a câștigat, cu Clubul Știința București, în anul 1961, **Cupa Campionilor Europeni la handbal feminin**, și în aceste condiții, a considerat că îndeplinește criteriile prevăzute de art. 18 din normele de aplicare a Legii nr. 118/2002, privind instituirea indemnizației de merit. În acest sens, s-a adresat Agenției Naționale pentru Sport (MTS) pentru a beneficia de această indemnizație în anul **2003**.

4.1.2. Petenta susține, că întrucât nu a primit niciun răspuns, la prima cerere, a revenit cu aceeași solicitare în anul **2005**, dar și în anul **2012**, însă nici la aceste solicitări nu a primit răspuns, până la data transmiterii solicitării către CNCD.

4.1.3. Petenta susține că pentru altă categorie de sportivi, MTS **a făcut derogare de la lege**, astfel, în ziarul „Gazeta Sporturilor” din data de 07.03.2013, în pagina 2, a apărut articolul „Duckadam și Majearu, în echipă cu Pieșu și Beligan”, în care autorii susțin că Academia Română (este vorba probabil de Comisia Națională pentru acordarea indemnizației de merit), „a acceptat propunerea M.T.S.” de a acorda indemnizații de merit jucătorilor de fotbal ai Clubului Steaua București, câștigători ai Cupei Campionilor Europeni, în anul 1986. Aceștia au înaintat, în luna februarie 2013, dosarele pentru acordarea indemnizației de merit, iar M.T.S. a făcut imediat demersurile pentru acordarea acesteia dintr-un „fond de rezervă”.

4.1.4. Petenta consideră discriminare faptul că, pentru foștii fotbaliști, se fac intervenții pentru a se găsi fonduri, iar pentru domnia sa, ca și câștigătoare a primei Cupe a Campionilor Europeni din România, nu a primit măcar o explicație.

4.1.5. Petenta, vis a vis de punctul de vedere al Ministerului Tineretului și Sportului, consideră că îndeplinește condițiile pentru obținerea indemnizației de merit.

4.1.6. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. **3655/29.05.2014**, petenta își exprimă punctul de vedere cu privire la sesizarea înaintată către CNCD și precizează că în adresa depusă de Ministerul Tineretului și Sportului se menționează condițiile care trebuie îndeplinite pentru obținerea indemnizației de merit, condiții pe care petenta consideră că le îndeplinește.

4.1.6.1. Aceasta precizează că în adresă se mai arată că în urma analizei făcute de subcomisia de specialitate din MTS se înaintează Comisiei Naționale lista cu ordinea atribuirii acestora, susținând că dorește să ia cunoștință de conținut.

4.1.6.2. Consideră discriminare faptul că pentru alți sportivi se întocmesc liste speciale, iar mențiunea că, pe lângă performanțele sportive obținute se află în stare precară de sănătate, este convinsă că le îndeplinesc toți sportivii înscriși în listele întocmite de subcomisia de specialitate a MTS, deoarece sunt prevăzute în art. 18, litera A, alineatul d) din H.G. nr. 859/2003.

4.2. Susținerea Ministerului Tineretului și Sportului

4.2.1. Prin intermediul adresei nr. **2902/22.04.2013** Ministerul Tineretului și Sportului a fost citat la sediul CNCD pentru a-și exprima poziția referitoare la plângerea formulată de doamna Ionescu Ecaterina (fostă jucătoare de handbal, care a câștigat împreună cu echipa în anul 1961 prima Cupă a Campionilor Europeni la handbal feminin).

Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. **3344/14.05.2014**, reclamatul susține că indemnizațiile de merit se acordă în condițiile **art.18, lit (A) din H.G.nr 859/2003** care prevede

expres faptul că: „Criteriile de atribuire a indemnizației de merit sunt următoarele: . în cazul sportivilor;

a) să nu beneficieze de rentă viageră potrivit prevederilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare; nu se poate renunța la rentă în favoarea indemnizației de merit;

b) să se fi retras din activitatea sportivă;

c) să fi obținut cel puțin 4 medalii la campionatele europene, campionatele mondiale de seniori sau cel puțin 2 medalii la jocurile olimpice, la sporturile individuale, sau cel puțin o medalie, pentru sporturile de echipă, la cupe europene, cupe mondiale, campionate europene, campionate mondiale de seniori, jocuri olimpice...;

4.2.2. Reclamatul precizează că indemnizațiile de merit se acordă de către Comisia națională pentru acordarea indemnizației de merit, **care stabilește și propune numărul de indemnizații de merit care se acordă anual, în funcție de domeniile de specialitate vizate, respectiv cultură, știință și sport.**

4.2.3. Reclamatul susține, de asemenea, că potrivit dispozițiilor art. 17 alin (2) din H.G.nr 859/2003, persoanele care se consideră îndreptățite să beneficieze de indemnizație în domeniu sportului depun documentele necesare nominalizării la MTS, în cadrul căreia funcționează o Subcomisie de specialitate, constituită și aprobată prin Ordin al Ministrului Tineretului și Sportului, în speța de față Ordinul nr.536 din 24.04.2013.

4.2.4. Reclamatul susține totodată că art. 19 din legea menționată mai sus precizează că: „ **în cazul în care numărul persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentele norme este mai mare decât numărul de indemnizații alocate sportului, MTS va înainta Comisiei naționale, lista cu ordinea atribuirii acestora, în urma analizei făcute de subcomisia de specialitate.**”

4.2.5. Reclamatul precizează că cererea petentei rămâne în atenția Subcomisiei din cadrul MTS pentru acordarea indemnizației de merit și în funcție de locurile care devin disponibile se vor face propuneri la Comisia Națională pentru instituirea indemnizației de merit, care acordă aceste indemnizații în funcție de locurile disponibile, aprobate pe domenii de activitate.

4.2.6. Reclamatul susține, cu privire la acordarea indemnizației de merit domnilor Duckadam și Majearu, că aceștia, pe lângă performanțele sportive obținute, se află într-o stare precară de sănătate, cererile privind acordarea indemnizației fiind încadrate la art.18, lit (A), alin d) din H.G.nr 859/2003 potrivit căruia: „**Criteriile de atribuire a indemnizației de merit sunt următoarele: să se afle într-o stare precară de sănătate sau să aibă o invaliditate permanentă, certificată potrivit legii. în situația unei stări de invaliditate permanentă dobândită în timpul activității sportive, certificată legal, să aibă cel puțin o medalie la cupe europene, cupe mondiale, campionate europene, campionate mondiale de seniori, jocuri olimpice.**”

4.2.7. Reclamatul menționează, de asemenea, că aceștia nu au locuri disponibile prin deces din cele alocate Ministerului Tineretului și Sportului.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director a reținut că petenta, considerând că îndeplinește condițiile prevăzute de Legea nr. 118/2002 privind instituirea indemnizației de merit, și-a depus documentația la Ministerul Tineretului și Sportului pentru a beneficia de acea indemnizație și că acesteia nu i s-a aprobat dosarul. Se reține că petenta face comparație cu alți foști sportivi, aflați în situația ei, cu rezultate deosebite în sport, care beneficiază de această indemnizație.

5.2. **În drept**, conform **art. 20 alin. 6** al **O.G. nr. 137/2000**, „*Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice*”.

5.3. Principiul este enunțat și în **Directiva 2000/78/CE privind egalitatea de tratament în privința încadrării în muncă și a ocupării forței de muncă**, aplicabil cauzei, prin art. 10: „*Statele membre iau măsurile necesare, în conformitate cu sistemul juridic propriu, astfel încât, atunci când o persoană se consideră lezată prin nerespectarea față de ea a principiului «egalității» și prezintă, în fața unei jurisdicții sau a unei alte instanțe competente, fapte care permit prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte, să revină reclamantului sarcina de a dovedi că nu a violat principiul «egalității».*”

5.4. **Inversarea sarcinii probei** este un principiu aplicat ferm în domeniul discriminării de Curtea Europeană de Justiție (ex.: **Vasiliki Nikoloudi împotriva Organismos Tilepikoinonion Ellados AE**, 10 martie 2005, **Regina împotriva Secretary of State for Employment, ex parte Nicole Seymour-Smith și Laura Perez**, 9 februarie 1999, **B. F. Cadman împotriva Health & Safety Executive**, 3 octombrie 2006, **Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding împotriva Firma Feryn NV**, 10 iulie 2008, **Jämställdhetsombudsmannen împotriva Örebro läns landsting**, 30 martie 2000).

5.5. Acest principiu este aplicat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului: „*În această materie [a discriminării] se aplică inversarea sarcinii probei, astfel dacă un applicant arată existența unui tratament diferențiat, Guvernul are obligația de a demonstra că această diferențiere de tratament este justificat obiectiv*” (D.H. și alții împotriva Cehiei, 13 noiembrie 2007, Sampanis și alții împotriva Greciei, 5 iunie 2008); „*privind existența elementelor susceptibile de a constitui probe pentru a transfera sarcina probei către stat, nu există impedimente procedurale în a admite probe sau formule predefinite aplicabile în aprecierea acestora; o astfel de concluzie este sprijinită de evaluarea liberă a probelor, inclusiv un astfel de raționament decurge din faptele și observațiile părților contractante; probele pot decurge din coexistența a unor indicii ori prezumții suficiente de puternice, precise și concordante; în plus, nivelul convingerii necesare pentru a ajunge la o concluzie particulară și, referitor la acesta, privind distribuirea sarcinii probei este legat intrinsec de specificitatea faptelor, natura susținerilor și dreptului invocat*” (D.H. și alții împotriva Cehiei, 13 noiembrie 2007, Sampanis și alții împotriva Greciei, 5 iunie 2008).

5.6. Colegiul director reține că petenta a depus documentația către MTS pentru a beneficia de indemnizația de merit, conform Legii nr. 118/2002, deoarece aceasta consideră că îndeplinește toate criteriile invocate de legislația în vigoare pentru a beneficia de indemnizație de merit pentru rezultate deosebite obținute în sport, că petentei nu i s-a răspuns de către MTS niciunei solicitări și că aceasta se consideră discriminată, făcând comparație cu alți foști sportivi (exemplu foști fotbaliști), care se află în situație comparabilă cu a ei (atât din punct de vedere al stării materiale, cât și din punct de vedere al sănătății precare) și cărora li s-au acordat indemnizații de merit.

Colegiul director reține că partea reclamată a depus un punct de vedere referitor la această speță prin adresa nr. 3344/14.05.2013, fără a aduce la cunoștință concret, care sunt **criteriile** care stau la baza întocmirii listei, care cuprinde persoanele (foști sportivi cu rezultate deosebite în sport) care vor primi indemnizația de merit, conform Legii nr. 118/2002.

În ședina Colegiului director al CNCD din data de 22.01.2014 s-a dispus suspendarea soluționării dosarului pentru o perioadă de 3 luni, timp în care s-a solicitat Ministerului

Tineretului și Sportului prin adresa nr. 874/10.02.2014 să elaboreze un ghid de bune practici, care să reglementeze modalitatea prin care se acordă indemnizațiile de merit, precum și să stabilească criteriile obiective după care se face evaluarea dosarelor depuse de foști sportivi, în vederea obținerii indemnizației de merit.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării prin adresa nr. 3862/02.06.2014 revine printr-o altă adresă la partea reclamată, Ministerul Tineretului și Sportului, cu solicitarea de a depune la dosar acel ghid de bune practici sau criteriile obiective, după care se face evaluarea dosarelor depuse de foști sportivi, în vederea obținerii indemnizației de merit, pentru a putea îndeplini sarcina probei, care conform art. 20 alin. 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată revine părții reclamate.

5.7. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

5.8. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.9. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă”.* CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.10. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

5.11. Petenta a invocat un fapt de diferențiere: este tratată diferit, prin neacordarea indemnizației de merit, conform Legii nr. 118/2002 față de alți foști sportivi cu rezultate deosebite în sport și care beneficiază de indemnizație de merit. Reclamatul nu a probat în niciun fel că și alte persoane, aflate în situații similare, au fost tratate în mod similar.

5.12. Deși CNCD i-a solicitat prin mai multe adrese părții reclamate să inverseze sarcina probei și să comunice criteriile obiective după care face evaluarea dosarelor în vederea obținerii indemnizației de merit conform Legii nr. 118/2002, acesta nu a depus niciun fel de răspuns.

5.13. Prin urmare Colegiul director constată existența diferențierii.

5.14. Din documentele de la dosar, Colegiul director constată că nu există un criteriu obiectiv după care se face diferențierea între foștii sportivi cu rezultate deosebite în sport, care au obținut indemnizație de merit și cei care nu au obținut indemnizație de merit.

5.15. O faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

5.16. Colegiul director constată că dreptul încălcat al petentei este acela că nu beneficiază de indemnizație de merit, conform Legii nr. 118/2002.

5.17. În concluzie cele arătate în petiție reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**, întrucât crează o deosebire pe criteriul neobiectiv care afectează dreptul de a beneficia de indemnizație de merit pentru rezultate deosebite în sport.

5.18. Conform **art. 10 litera h)** „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:*

h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”

5.19. **Art. 26 alin. 1** al **O.G. nr. 137/2000** prevede „(1) Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, **art. 10**, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate

5.20. Colegiul director decide sancționarea contravențională a Ministerului Tineretului și Sportului cu avertisment.

5.21. Colegiul Director recomandă părții reclamate să depună diligențe în elaborarea unor criterii obiective, transparente, care să stea la baza întocmirii listei cu persoanele, foste sportive cu rezultate deosebite în sport, care vor beneficia de indemnizație de merit, conform Legii nr.118/2002, fără a face niciun fel de diferențiere.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Acordarea indemnizației de merit pentru foști sportivi care au obținut rezultate în activitate, pe criterii nejustificate obiectiv, constituie o faptă de discriminare, conform **art. 2 alin. 1, art.10 litera h și alin. 20 alin. 6** din **O.G. nr. 137/2000**;

2. Aplicarea sancțiunii contravenționale cu **avertisment** față de partea reclamată, conform **O.G. nr. 137/2000 și monitorizarea** situației după un interval **de 6 luni**;

3. Recomandă părții reclamate să depună toate diligențele necesare pentru a întocmi un document din care să reiasă, că selecția dosarelor pentru obținerea indemnizației de merit, se face după criterii obiective, clare, fără a discrimina în niciun mod persoanele aflate în situații analoge.

4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

-

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC- Membru

BERTZI TEODORA – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.